

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo iii. p[ro] d[omi]nica xvi. post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

tripliciter: ut innuit in euāgelio.

Primo accedendo

Scđo copatiendo.

Terzo tangēdo.

Primo accedendo amicabili. Unū dū euā gelū: q̄ venit iesus in ciuitat̄ q̄ vocat̄ Ha im: et appro. porte ciuitat̄ ubi efferebat̄ defunct̄. Nam interpret̄ cōmotio. Et al

legorice signat mundū mutationi subiectū Ad quē iesus venit p̄ hūano gñē p̄ pctm mortuo suscitādo. I. Tm. i. Chrs iesus venit in hūc mundū p̄ctō res saluos face⁹ re. Moralī vo: Nam signat cor p̄ctōris: cui etiā dignat dñs appropinqr̄ ad ipsu⁹ viuificandu⁹. In cui⁹ figura dñs queribat̄ cū p̄ctōribz: et ad loca in quibz erat accede bat: ut p̄t̄ Dat. ix. Luce. v. et Lu. xix.

Scđo spatiendo misericordiāq; cum vidisset viduā flentē: misericōdā mot̄ dicit ei Noli flere. Chrys. Jubens cessare a la chrymis q̄ solat̄ mestos mones nos de p̄ctibus defunctis. Isolationē recipie re⁹ surrectionē sperates. In hoc signat̄ q̄ cō patēs dñs ecclē lamerabiliter supplicati p̄ filijs spūaliter mortuis sibi Isolationē immittit p̄mittēs veniā et vita p̄ctōri penitēti: q̄ ip̄e dicit Ezech. xviiij. Nolo mori p̄t̄ p̄ctōris: sed ut magis suertat̄ ei viliat̄.

Terzo tangēdo suauit̄: Unū accessit do minū: et tetigit loculū. i. feret̄. Loculū di minutue est mortui loc⁹ in q̄ facet. Unde de Alexandro mortuo qdaz ph̄s dī: Quē tot⁹ mūdus heri nō capiebat: hodie parua p̄tinet arca. In hoc signat̄ q̄ de⁹ spūaliter accedēs tagit̄ cor p̄ctōris mones euz qd̄ priam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū et pulso. Sed heu mlti indurati agire nō lūt̄: et diuī inspiratiō resistūt̄. Exempluz de scribis et phariseis q̄ noluerūt ch̄io ad berere: quibz etiā dicebat br̄us Stephanus Act. vij. Dura ceryce et incircuicis cordibz et auribz vos sp̄ luīserō restitisti s

Terzius art. Aud̄ r̄. Si tñ vult̄ inuenire misericōdā: cauete ne misericōda abutamini temerarie in pctis p̄seuerādo de hac mia p̄sumētes. Nā sicur dicit lex. Judices. L. de dignitatibz. Et h̄i. xj. q. iij. Priuilegiū. Et. xxv. q. vi. Postea vo. P̄i uilegiū meret amittere: q̄ p̄cessa sibi abutis p̄te: Nā si papa det alicui p̄uilegiū q̄ absolui se faciat ab oibz casibz et sub illo p̄

uilegio audaciā sumat peccādi: merito ille p̄uad̄ est p̄uilegio. Exp̄one et applica q̄mnia dei ex p̄spēali p̄uilegio oibz offerit ad remissiō oibz p̄ctōp: Lauete ḡne ex h̄ sumat̄ audaciā male vñuedi. Ecc. v. Ne dicas: misatio bei magna est: mltitudis p̄ctōp meoꝝ miserebit̄. r̄.

Sermo. iij. p̄ dñica. xvij. post Trinitatē.

Ibi dico sur

te r̄. In charitatem radicati et fundatur r̄. vñq̄ ibi: plenitudine dei. Ephe. iij. Sic debem⁹ surgere i cōritate radicati et fundati ne recidamus.

In illis aut̄ verb̄ apli tria s̄t̄ notāda.

P̄duū salutaris exhortatio: In charitate radicati et fundati. Scđom exhortatio nis r̄o: ut possit̄ p̄phenderet̄. Tertiū rōnis p̄clusio: ut impleami r̄. De p̄mo. Col. iij. Sup̄ oia charitatem habere. De se cudo. Lm. iij. Tenui eū nec dñm p̄t̄. De tertio Col. i. Impleami agnitione volunta tis dei in oī sapia et intellectu spūali.

Salutatio

P̄ Rim⁹ arti. An miracla q̄ fecit ch̄is fuerit sufficietia ad offendū deitatem ei⁹. Q̄, nō. Aliq̄ fecerit maiora: ut h̄i. Jo. xij. Lōtra. Jo. v. Opa q̄ ego facio: ipa testi. phi. de me. Rūder Tho. in. iij. par. q̄ h̄mōi miracla fuerit sufficietia ad manifestandū deitatem ei⁹ fm̄ tria. P̄rio fm̄ spēm ope⁹ q̄ trāscēdebāt oīm p̄t̄ez p̄t̄is create. Et iō nō nisi p̄t̄e diuina fieri poterat. Scđo p̄pter modū faciēdi: q̄a p̄pria p̄t̄e miracla faciebat: nō orādo sic ali⁹. Tertiū ex ipa doctrīa q̄ se deū dices bat. q̄nisi vera ess̄ nō p̄t̄maret miraculū diuīa p̄t̄e factis. Hec Tho. Pro fun damēto. Sum⁹ quidē capaces naturalē noticie diuīoꝝ. Juuenal. Sepat hic nos a grege mutoꝝ atq̄p̄o venerabile soli: sor titi ingenii diuīorūq̄ capaces. Et Arist. p̄ ethic. dī: q̄ hoīes se dñt̄ trahere ad diuī q̄ntuz p̄nt̄. Sed q̄rit̄. An miracla r̄.

Dic tñ. ut s̄. Post r̄missionē dicas Attēda mus q̄q̄nta fuit deo sollicitudo ut nos certos redderet̄ dī sue deitatis mysterio: et in de p̄pendam⁹ q̄nta sit ad deū nřa obligatio. I. Jo. iij. Diligam⁹ deū qm̄ ip̄e p̄t̄. di

rr 3

Dñica. XVII. post Trini.

lexit nos. Sed heu q̄m̄lēti sunt q̄ post p̄o/
nūt ch̄m; et alias suas perdiūt, p̄ volupta/
tib⁹ secl⁹. O auarito fornicatores t̄c. H̄z
vñ hoc. Lerte q̄r dñi ⁊ celestia nō nisi alo/
ge ⁊ raro aspiciunt. Talib⁹ q̄nt d̄t dñs Esa.
xxix. Audite q̄ loge estis ⁊ cognoscere for/
titudine meā. Qm̄ aut terrena ⁊ corporalia
de p̄e aspiciunt yiden⁹ eis magna. Er̄ns
em in plancie nō potest bñ iudicare d̄ ter/
re q̄ntitate; sed si ad locū eminētē ascens/
dat: plen⁹ iudicabit. Jō hō q̄nto magis
est eleuat⁹ q̄ terra: terra sibi apparet ini/
nor. Vñ dicit astrologi q̄ si hō poss̄t alce/
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̄m̄ibil. Sp̄ualiter: H̄ies terrena dili/
gētes illa iudicat magna. Vide sermone
tertio de Ascensiōe dñi.

Ecūd⁹ arti. In p̄ced. t̄c. In isto di/
scendū de tertia q̄ est p̄sidatio desi/
derāde suscitatiōis: q̄r dixit dñs mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortu⁹ ⁊ cepit loq̄ t̄c. Vbi tria desi/
gnant c̄ma petorū viuificationē.
Primo saluatoris amorosa excitatio.
Scđo petoris p̄tuosa resurrectio.
Tertio redēptorū glōiosa magnificatio
Primo saluatoris t̄c. q̄ vicez excitat mor/
tu⁹ i p̄ctis. Vñ ⁊ petori d̄ Eph. v. Sur/
ge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. Petorat
sic reuocat⁹ d̄r adolescēs: q̄r nōdum est in
p̄ctis inueterat⁹: sed ad bonū p̄ueribilis
Scđo petoris resurrectio: resedit q̄
erat mortu⁹. i. surgēs sedit in loculo in q̄
p̄us iacebat. In q̄ signaf̄ q̄liter petor audi/
ens inspirationē ⁊ vocē dei resurgit. Jō.
.v. Glorit hora et nūc ē q̄i mortui audierit
voce filij dei: ⁊ q̄ audierit viuet. Sunt autē
tria signa suscitatiōis sp̄ualis q̄ tagun⁹ in
hoc q̄ resedit: ⁊ cepit loq̄: er̄ dedit illū ma/
tri sue. Residet enī hō ⁊ resilit a petō p̄ co/
tritionē. Incipit loq̄ p̄ fessiōez. Reddit
m̄fī sue ecclie p̄ satisfactiōez: p̄ quā restitu/
itur cōioni fidelium. **T**ertio ponit ch̄risti
magnificatio: q̄r accepit oēs timor ⁊ mag/
nificabat deū d̄i. q̄r p̄pha magn⁹ surrexie
in nobis: ⁊ qr̄ de⁹ visitauit plebē suā. In
uasit q̄ p̄e eos timor reuerētial: admiran/
tes de potētia ⁊ bontate dñi: ⁊ magnifica/
bant t̄c. In q̄ signaf̄ q̄ ex hoc p̄cipue timē/
dus: honorād⁹: ⁊ laudādus est deus: q̄a
petores ad vitā susciitat. Jō dicebat p̄c.

Bñdic aia mea dñm: et oia q̄ intra mes/
rc. sequit: Qui p̄petiat oib⁹ iniq̄atib⁹ tuis
qui sanat t̄c. Multa ḡ est in nobis gaudi⁹
materia: qm̄ si volum⁹ penitere: paratus
est de⁹ aias p̄ras susciitate. Exemplū in
brō Matthēo: zacheo: magdalena: petro
t̄c. Ezech. xvii. Si impi⁹ p̄niaz egerit t̄c
vita vinet.

Esti⁹ artic. Applica q̄d habet feria
vñ. ante dñicam in passione.

Dominica. xvij. Sermo p̄mus.

Icet fabba
to curare. Luc. xiiij. Obsecro
vos ego vinct⁹ in dñō: ut di/
gne ambuletis vocatione q̄ vocari estis.
Ephe. iiiij. In verbis thematis sat⁹ notaſ
q̄ si curari volum⁹ a morbo peti: oportet
a petō q̄severe. Iuxta illō Esa. j. Quiesciſ
te agite puerse. Jō debem⁹ sp̄ esse in lab̄o
dato. i. in reche. Et hoc marie necessariuz
est ch̄ianis q̄ in ch̄o quiescere dñt. et sic
in sua vocatione ambulare de virtute in p̄y/
tutez. Ad q̄d hortat Paul⁹ di. Obsecro
voſ ſunt tria notaſda.

Primū exhortatiōis benignitas: Ob. v
Scđm exhortantiis charitas: ego vin.
Tertiū exhortatiōis p̄itas: (in dñō.
ut digne ambuletis t̄c.

De p̄mo Sen. Gnosus est anim⁹ hois
facili⁹ ducis q̄ trahat. Jō d̄ apls: Obsecro
vos: rō: p̄cipio. De scđo. ij. Lc. j. Si
ue tribulamur p̄ vía exhortatiōe ⁊ salute
De tertio. j. Theb. ij. Ambuletis digae
deo q̄ vocauit vos.

Licit t̄c.
Primus ar. An ois morbi peti sit ca/
rabū. Vide fer. ij. post p̄mā do. xl.
Secund⁹ ar. In euāgelio oñdit se dñs
vez medicinā dōdo triplicē medicinā
Prima est curatiua
Scđa est p̄seruatiua.
Tertia est roboratiua.

Prima est q̄ oñdit in curatiōe hydropici.
Dñ ei faciebat circa corpora signū erat eoz
q̄ facienda ſit circa alias: q̄z est sanitas ſolit
cite p̄curāda. Nā vt d̄t saluator Dñ. xvij
Quid p̄dest hoſ ſi mū. v. lu. t̄c. aut quā da/
bit hō ſmu. t̄c. In curatiōe aut̄ hydropi/
ci oñdit triplex instructio pertinens ad eis